מעט העורכת

דוא"ל של העלון: newspaper@revivim.co.il העורכת: יעל צחור

שלום לכולם,
שבוע סוער עבר עלינו והאש מקרוב ומרחוק עדיין בוערת.
שריפת המתבנים ביום שני האחרון תועדה ע"י שלומי אללוף ומובאת בשער העלון. את השיר שעדיין אקטואלי, הציע לנו בעז שיזף ועיצוב השער נעשה בידי אירית ארמן. תודה לכולכם.
מבצע 'עמוד ענן' יצא לדרך ביום רביעי והאזעקות מהאזור נשמעות גם אצלנו, כמו גם ה'בומים' שאינם שייכים לאימוני הצבא אלא ליירוט הטילים מעלינו.
תומר מדווח על הנעשה אצלנו בעקבות הארועים.
בנוסף מרגישים מעל דפי העלון את התכונה לקראת הבחירות הכלליות והבחירות במועצה.
ו. חינוך בתנופה – פנינה פרץ יסעור מדווחת על הנעשה מישיבות הועדה.
ב'הלכתי ראיתי' כותב עדין קוה על הזיתים שלנו ותוצרתם, ויחיא פרץ מביא לנו כתבה של מאיר שלו על 'כיבוש זיתים'.
רחל סבוראי הוציאה ספר חדש ואנו מברכים אותה על עשייתה ומגישים קטע מהכתוב בגב הספר.

שתהיה לנו שבת שקטה ושלווה, שבת שלום,
יעל צחור

ברכות חמות לזוג הצעיר
לשרי יסעור וטל גולדמן
בנישואיכם
ברכות ואיחולים לבניים להורים
מוניקה ורענן יסעור
מיירה וגולדי גולדמן
ולכל בני המשפחות.

מזל טוב לחוגגים יום הולדת

נורית רותם	16.11
אוריה בן-יוסף	16.11
יאיר לבר	18.11
איתמר שטרן	19.11
אילת יצחקי	20.11
מוניקה יסעור	20.11
כרמלה לחמן	21.11
לינור אללוף	21.11
אנה חזקיהו	22.11

לכל חיילינו,
המשרתים ביחידות השונות:
בימים אלו של מתיחות ולחימה בגבולות,
שאו ברכה ושמרו על עצמכם.
בית רבים מלווה אתכם ומצפה שתשובו
במהרה ובשלום.
אורנה חולתי בשם ו. בנים

תחזית תרבות

- ליל שבת ה-23.11 שעה 20.30 במועדון: כפי שהבטחנו קפה פוליטי נוסף. משתתפים: שימי בראון - חבר קיבוץ שפיים, צעיר תוסס ורב פעלים,יועץ משפטי לשעבר יו"ר המשמרת הצעירה בתק"ם. עומר בר לב - מפקד סיירת מטכ"ל לשעבר, מנכ"ל "אחרי" במשך 15 שנה ואיש הייטק בעברו. גלעד קריב - מנכ"ל התנועה הרפורמית - רב ועו"ד, מי שרוצה להתחתן באותו ערב יודיע מראש. סתיו שפיר- מראשי המחאה החברתית - בקרה אותנו בעבר, עושה מסע פוליטי מעניין. חברים, אפשר לשאול שאלות נוקבות ותפקידם של המתמודדים לענות. אין שום טעם תרבותי ופוליטי להכפיש מתמודד ו/או לקבוע קביעה הזויה שהוא שונא קיבוצים. (בעיקר כזה שלא השתתף בפאנל).

- ליל שבת ה-30.11 שעה 20.30: פגישה עם נציגי ועד ביר הדאג'. מה משמעות הקרבה הגיאוגרפית?

- בליל שבת ה-7.12 נארח במועדון לחבר, להקה אקוסטית עם הזמר יונתן רוזן, אחד הבולטים בין היוצרים החדשים. ערב מתאים מגיל 16. נפתח את הערב ב-21.00 עם מרק חם ואוירה אינטימית.

שבת שלום, יגאל צחור

ברכות לרחל סבוראי עם צאת ספרה "שלושה שחיברו" מבט חדש על יוצרי התנ"ך.

מגב הספר לקחנו את הדברים הבאים:

".....ספרה של רחל הוא פרי עבודת מחקר רבת שנים, עבודת נמלים של איסוף חומר וקישורו למסכת רעיונית אחת. התוצאה היא חדשנית וייחודית.
רחל מוליכה את הקורא, עקב בצד אגודל, והופכת אותו לשותף למסקנותיה הנועזות בדבר זהות מחברי המקרא:
היא מזהה את אביתר, כהנו של דוד, כמחבר המזמורים בתהילים שכותרתם 'מזמור לדוד'.
את ישעיהו השני כמחבר מזמורי התהילים המאוחרים וספרים רבים נוספים במקרא ועומדת על תרומתו של המחבר המאוחר, מחבר 'דברי הימים', בספר דברי הימים ואף בחלקים נוספים של התנ"ך....
כל הקורא בספרה יכול לזכות בחוויית קריאה יחידה במינה בזכות מסכת הרעיונות המיוחדים שעמם הוא נפגש....."

נר זיכרון לחודש כסלו

טובה דרור – נפטרה, ג' בכסלו תשנ"ט, 1998
דוד אליהו (איליאס) – נפטר, ה' בכסלו תשס"ד, 2003
צבי כרמי (אבא של אביבה שביט) – נפטר, ט' בכסלו תשס"ה, 2004
חגי עמית - נפל בכביש עוקף עזה, י"ב בכסלו תשנ"ג, 1992
עמיחי שפירא - נפטר, ט"ז בכסלו תשכ"ב, 1961
יעקב המבורגר (אבא של דינה יסעור) - נפטר, י"ז בכסלו תשמ"ו, 1985
יוסף אשל (אבא של נאוה עפרון) - נפטר, כ"א בכסלו תשנ"ו, 1995
זאב (ויל) טולצ'ינסקי – נפטר, כ"ב בכסלו תשס"ו, 2005
אסף שכנאי - חבר הכשרת מעוז א', נפל בהגנת צינור המים לנגב - כ"ו בכסלו תש"ח, 1947
מתן פריד - נפטר, כ"ח בכסלו תשנ"ג, 1992
מיכה גושן – נפטר, כ"ט בכסלו תש"ן, 1989
בנימין דניאל - חבר גרעין לנגב, נספה בכיסופים - ל' בכסלו תשכ"ג, 1962

בעקבות מבצע "עמוד ענן", ועל-פי תכנית שהוכנה מראש,
נערכנו לקלוט משפחות מיישובי עוטף עזה. נכון לעכשיו מקיבוץ רעים (וכבר קיבלנו פניות נוספות).
הקליטה באחריות נגה יוגב והמזכירות ובסיוע מ.א. רמת נגב.
חברים שמוכנים להיות מקשרים למשפחות, מוזמנים לפנות לנגה.
אם יש אליכם פניות פרטיות, יש לפנות לנגה.

עקב ארועי השבוע האחרון אנו מחפשים
מתנדבים לתגבור השמירה
בין השעות 23.00 ל-06.00 בבוקר.
המתנדבים מתבקשים לפנות לאיציק עדן

יחידת ג'יפים משטרתית

משולחנו של הרב"ש – איציק עדן

בחודש האחרון הגבירה משטרת ישראל את האכיפה בביר הדאג' בנושא הריסת בתים וטיפול בפשיעה.
אי ההסכמות עם מנהל מקרקעי ישראל בנושא האדמה והבניה הבלתי חוקית הביאו לחיכוכים ועימותים קשים ואלימים עם המשטרה שכללו זריקת אבנים, חסימת כבישים והבערת צמיגים גם בתוך הכפר וגם בכבישים העוקפים.
שיאו של העימות היה בשריפת המתבנים שמחוץ לגדר הקיבוץ, שבירת שלושה מפרטי מים מרכזיים בשטחי שחרור, שפיכת דשן ממיכלי הדישון שעמדו בצמוד, שריפת כ- 20 גלילי טפטוף מלאים (השייכים ל'אגו') וניסיון להיכנס למצפה רביבים בחצות הלילה שנמנע בזכות עירנות השומרים.
בעקבות ארועים אלה תגברנו את השמירה ביום ובלילה. אנו נעזרים במתנדבי ה'שומר החדש' שמגיעים מדי ערב מכל רחבי הארץ ומתגברים את השמירה.
אנו פועלים מול ההנהגה של ביר הדאג', שרואה בחומרה את הפגיעה בקיבוץ רביבים, ולמרות זאת אנו ממשיכים לאפשר לתושבי ביר הדאג' לקחת גזם בזיתים ולעבוד בענפי המשק על מנת לשמור על ערוצי תקשורת פתוחים ואפשרויות להידברות.

למנשה שלום רב, 11.11.2012

הנדון: הבעת תודה – תערוכת צילומים במשרדי המועצה
לכבוד הוא לי להודות לך, מנשה, על הצגת הצילומים האמנותיים במשכן המועצה.
הננו נוהגים כבר שנים ארוכות" לתת במה "לאמני הישובים המציגים את עבודותיהם במועצה ובדרך זו מעטרים את קירות הבית ומאפשרים מפגש בלתי אמצעי עם אמני האזור.
אין ספק כי "ידך בכל ויד כל בך". אהבתך לסביבה, אהבתך לאדם באשר הוא, הנתינה ללא גבול – אלו הן מעלות שכולנו יודעים להעריך.
הנני מאחל לך המשך היצירה וברכה בעמלך!

מכולנו כאן במועצה,
שאול לוי
מזכיר המועצה

הלכתי ראיתי

פה ושם בכרמי הזיתים

לא מכבר נסגרה החנות של **liveo**. הנה מה שראיתי ופרסמתי על החנות ב- 2008:

אי אפשר לעבור ליד חנות הגורמה בשד' רוטשילד בת"א מבלי להעיף מבט פנימה. החנות מעוצבת בטוב טעם בצבעי ירוק-זית וצהוב-מדבר. שמה של רביבים נישא על העמוד המרכזי כמקור כל המוצרים שנמכרים כאן. בסרט וידאו שמוקרן על ארבעה מסכים רואים את התאילנדים מוסקים, העבודה בבית הבד, הכרם הצעיר וגם הטירה נשקפת אלי. בחלק נפרד של החנות שולחן טעימות לממרחים וסוגי שמן עם תוספי טעם כמו שום וכמהין. מאז חלפו 4 שנים.

החנות וסניפיה בערים אחרות היתה מיועדת לתיירים ועשירים אחרים שלצערנו לא פקדו אותם. פעל כאן הכלל הידוע שרק אחת מתוך 10 יזמויות מצליחה להמריא. אבל הייצור של מוצרי liveo האיכותיים יימשך בבני דרום וחלקם אף מגיעים לכלבולית. ע"פ אסטרטגיית השיווק החדשה, אחרי הכנסת שותף, היעד הוא השוק הקמעונאי. שיהיה בהצלחה.

בית הבד – עיקר המסיק לשמן עוד לפנינו. גם השנה אנו עוצרים את השמן בבית הבד בצומת מסמיה שבבעלות תאגידי גד"ש בהרי יהודה ואנחנו כבר "כמעט שותפים". יבול הזיתים השנה מוערך ב-2,500 טון. מתוכם 450 טון למאכל. רוב זיתי המנזנילו שווקו למפעל השימורים בבני דרום ואלה נמסקו בעזרת מנערת, מויינו והוטבלו בתמיסה בתחנה שליד האופניה. בנוסף נוערו השנה זיתי סורי למאכל ללקוחות שבקשו גם ביקוע, וזיתי פיקואל ופישולין שעוברים מיון בלבד. בעתיד הכוונה שתחנה זו תמוקם בבית הבד שמשמש כיום את ניצני פעמונית.

רביבי בוקר – כ-400 דונם כבר מניבים מתוך כ-540 דונם נטועים. מתוכם 100 דונם בנטיעה צפופה ואלה נמסקים ע"י בוצרת ענבים. בשנתיים האחרונות אחוזי השמן בשדה בוקר גבוהים מרביבים וכבר נערכות תצפיות לנסות וליישם את השיטה גם ברביבים .

רוב הזיתים שאנו מוסקים מיועדים לשמן שנשלח מבית הבד למשווקים העיקריים בישראל דוגמת מכוורת יד-מרדכי. חלק קטן נקנה ומשווק תחת המותג ע"י liveo ויתרת השמן נמכרת ע"י רביבים תחת המותג נגבא לכלבוליות בקיבוצים, כולל כלבולית-אילנה.

נ.ב. מבצע ההוזלות של שמן נגבא העלה את קצב המכירות בכלבולית.

עדין קוה

שאילתא – תקציב קהילה:

מזה שנים היה נהוג שמדי חצי שנה פרסמו לחברים את תקציב הקהילה במתכונת של: תכנון תקציב, ביצוע מול תכנון, והשוואה לתקופה המקבילה אשתקד.
לחברים חולק דו"ח מרוכז ומי שהיה מעוניין קיבל דו"ח מפורט ונערך על כך דיון באסיפה. השנה משום מה הסתפקה המזכירות בפרסום העובדה שהדו"ח הוצג למזכירות ונוספו כמה הערות בכתב של המרש"ק אולם הדוח עצמו לא הופץ לציבור.
לעומת זאת ההנהלה הכלכלית פרסמה את הנתונים החצי שנתיים לציבור.
מאז מועד הסיכום החצי שנתי שאפשר להציגו באמצע ספטמבר, לכל המאוחר, עברו כבר שישה שבועות. לפי דעתי הסיכום שנקבל כבר לא יהיה רלוונטי.
אני מבקש לדעת מתי נקבל, במקומו, סיכום ל-9 חודשים במתכונת המקובלת ובצידו תחזית לסיכום השנה.

גיצי פרידברג

תשובת המרש"ק

הדוח החצי שנתי הובא לדיון בצוות הכספי ובמזכירות. הפצת הדוח לחברים לא נעשתה מחוסר ידיעה שכך נעשה בעבר.
אשר לדוח סיכום 9 חודשים הוא יוצג בקרוב במזכירות ובאסיפה ויועבר כדוח מרוכז לחברים.

אלי לופו

כיוון שאנו בשיא עונת המסיק ובזיתים עסקינן שולח לנו יחיא פרץ כתבה הומוריסטית של מאיר שלו על כיבוש זיתים – הכתבה התפרסמה במוסף לשבת של ידיעות אחרונות לפני שבועיים.

זיתים ותוספות

ביום שלישי בצהריים, בחנות הירקות, נקלעתי לשיחת גברים נלהבת בנוגע לכבישת זיתים. הירקן מוכר שם זיתים שהוא כובש בעצמו, ושני לקוחות שהיו שם טעמו – ותכף ומיד התחילו להעיר הערות, להשיא עצות ולהציע הצעות. ככה זה. כבישת זיתים היא עיסוק של גברים, אולי משום שדופקים אותם באבן כמו ניאנדרטלים, ולגברים שכובשים זיתים יש מנהג: הם פוסלים את זיתי הזולת ומשיאים לו עצות מתנשאות.

כיוון שגם אני כובש בכל שנה כמה צנצנות של זיתים, טעמתי גם אני זית מזיתיו של הירקן, וגם אני שמחתי לגלות שהזיתים שאני כובש טובים משלו. לא שהתחדש לי משהו. ככל גבר ישראלי, גם אני יודע שרק אני יודע לכבוש זיתים כהלכתם, וכך, אגב, חושבים כובשי הזיתים האחרים עליי ועל הזיתים שלי. אבל מה שטוב בעימותים האלה הוא שהם מעידים על עוד שמץ של נורמליות שעוד נותר בנו. בעוד 88 אחוזים מנשות מפלגת העבודה רוצות שכחלון יעשה להן ילד, יש כמה גברים שמוצאים את הזמן ואת החשק לדיון בכבישת זיתים, ואליהם מופנים הדברים הבאים.

קודם כל, להבדיל מכל מיני טהרנים שלא יכבשו זית שלא מסקו במו ידיהם מעץ אורגני, אפשר לקנות כמה קילו זיתים טובים בשוק. זאת גם ההזדמנות לתקן טעות. רבים סבורים שזיתים שחורים וזיתים ירוקים הם מינים שונים, כמו ענבים שחורים וענבים לבנים, מוסקט המבורגי ומוסקט אלכסנדרוני, למשל. אך לא כך הדבר: זית ירוק הוא פרי בוסר, וזית שחור הוא פרי בשל. אם תשבו ליד עץ זית כמה שבועות ולא תסירו ממנו את המבט, תוכלו לראות את הזיתים משחירים לנגד עיניכם.

אני נוהג להכין מאלה ומאלה, ובצורה הבסיסית ביותר. את השחורים אני מכסה בשכבות שכבות של מלח גס, שמצמק אותם במשך עשרה ימים, סופג ומגיר את נוזליהם, ואזי שוטף היטב ומציף בשמן זית. זהו, אפשר למזוג את העראק, לפרוס את המלפפון ואת הפטה ולהזמין חברים. אך כאן קמים תמיד שניים־שלושה נודניקים, כאלה שמקובל עליהם מפי סבא, או דוד, או רועה ערבי זקן שפגשו בהרים, שיש להוסיף לזיתים האלה גם יין ו/או אניס, ו/או קינמון, ו/או נוזל בלמים ו/או כמון, וליישן בצנצנת מעץ אלון, שקודם לכן הכילה זיתים שחורים שהכין משה כחלון. אינני רוצה לומר כאן מה אני וחבריי לאידיאלים חושבים על האנשים האלה. אומר רק זאת, התעלמו מהם ומעצותיהם.

אשר לזיתים הירוקים, יש המכים בהם באבן, יש חורצים בסכין, יש כובשים אותם שלמים. זה לא משפיע הרבה על הטעם, אלא רק על משך הכנתם. זיתים שנשברו מוכנים בזמן קצר יותר מזיתים שלמים. אבל גם כאן אנחנו נתקלים ב"בעלי התוספות", שמוסיפים לצנצנת פיגם, עלי דפנה, גבעולי סלרי, טבליות של מרכך כביסה, מקלות וניל, אגוז מוסקט, חלב עיזים, ציפורן, נס קפה, סומאק, קבנוס, חוואייג', ושאר חומרים ארומטיים המקובלים במשפחתם מדורי דורות. התעלמו מכל אלה, רבותיי. זיתים לא זקוקים לכלום חוץ מתמיסת מלח, שומים, פלפל חריף ופרוסות לימון. וכשמשפרים משהו מושלם – מקלקלים. זה נכון לגבי הרבה תחומים בחיים.

המגוחכים מכולם הם מי שאומדים את המליחות בעזרת ביצה צפה. מסורת היא מפי סב־סבם, שהקים שוק איכרים אותנטי בפראג והציף שם ביצים מעשה יום ביומו, שצריך לתת בתמיסת המלח ביצה, ועל פי הגובה שבו היא צפה לקבוע את הריכוז הנכון. המעשייה הזאת, ששבה ומופיעה במדורי מזון, נכונה רק כשהביצה היא טרייה ממש, כלומר: כשהתרנגולת שלך, בלול שלך, הטילה אותה לתוך כף ידך, ולא שהתה בכל מיני מחסנים ומקררים עד שהגיעה אל המדף.

אני עושה דבר אחר: טועם את התמיסה לפני שאני יוצק אותה לצנצנת הזיתים המושלמים שלי. המליחות צריכה להיות קצת יותר ממליחותם של מי ים. אני יודע שזה נשמע קצת פואטי ואולי אף מעורפל, אבל זה עובד. אגב, אני נוהג לטעום את התמיסה גם כמה ימים אחרי תחילת ההכנה ולתקן את הטעון תיקון, וזאת הסיבה שהזיתים שלי יוצאים הרבה יותר טוב מהזיתים שלכם. אמנם, סקר שהתפרסם השבוע קובע ש־92 אחוזים מהזיתים של משה כחלון טובים יותר מהזיתים של כל אדם אחר בישראל, אבל בניגוד לכל הסקרים הקודמים, הסקר הזה לא נכון. ■

בחירות בפתח...

לחברי רביבים,

בשנים האחרונות שלושתנו יושבים כחברי מליאת המועצה מטעם רביבים.
בשנים אלו נחשפנו – ליכולות הניהול, והמנהיגות של שמוליק ריפמן.
אין ספק ששמוליק הוא ראש מועצה מצוין שמוביל את המועצה לתנופה ויודע להבין גם את הצרכים של כל יישוב בנפרד ולהיות קשוב לתושביו.
ראוי לציין שעקב ניסיונו ויכולתו, שמוליק גם מכהן כיו"ר המועצות האזוריות דבר שמאפשר לו גישה למקבלי ההחלטות ברמה הארצית.
מיותר לציין כי המועצה ושמוליק בראשותה קיבלה אותת ופרסים רבים ומדי שנה מקבלת את פרס הניהול התקין על ידי משרד הפנים.
לצידנו בשולחן המליאה ישב גם מנחם אופיר שהציע את עצמו להתמודדות מול שמוליק.
מנחם לא התבלט כחבר מליאה ואינו נראה לנו יוצא דופן בכישוריו. יתרה מזאת הוא אינו מביא אתו שום ניסיון ניהולי לא במערכות קטנות וודאי שלא בניהול של מערכת מוניציפלית מורכבת כמועצה אזורית.

למרות הקולות הרבים שנשמעים - "ששמוליק בכל מקרה ייבחר לראשות המועצה".
אנו קוראים לחברי רביבים לנצל את יום הבחירות, יום ג' 4.12.2012 – ולהצביע לשמוליק לאות הערכה לפועלו ולהמשך הניהול הנכון והתנופה ברמת-הנגב.

בברכה, גיצי, תומר וערן ארז.

מנחם אופיר

המועמד לראשות המועצה האזורית רמת נגב, בבחירות הקרובות ב-4.12, מנחם אופיר ממדרשת בן-גוריון, הגיע לחוג בית והתארח במועדון. קומץ החברים שהגיע יכול היה להכירו ולשמוע ממנו על דרך ראייתו את ניהול המועצה בשנים הקרובות. מנחם התמקד בדרך בה יטפל בתחום החינוך וידאג שכל תושב יוכל לקבל מילגת לימודים. פרטים נוספים על המתמודד ניתן למצוא באתר שלו. מפי קומץ חברים.

בחירות מוקדמות – תנועת העבודה

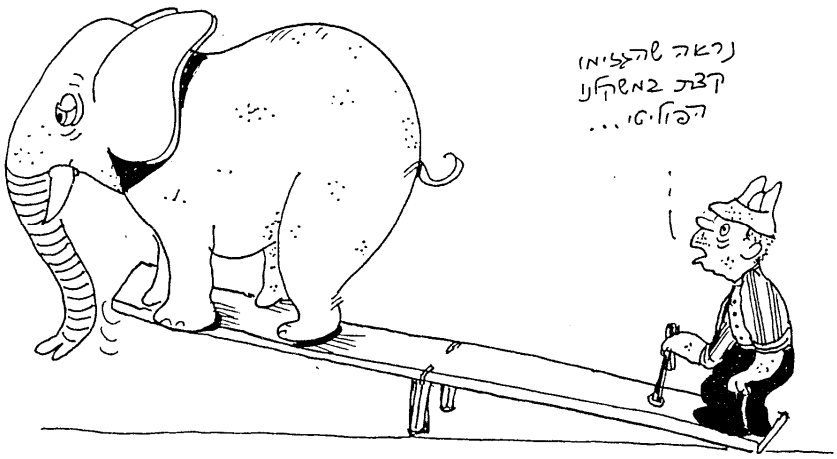

שלי יחימוביץ ביטלה את הבחירות במחוזות למפלגת העבודה. בכך, כנראה, נגול החותם על תקופה היסטורית רצופה וארוכה שבה היתה לתנועה הקיבוצית נציגות גדולה יחסית בכנסת. בכנסת הבאה לא יהיו לתנועה הקיבוצית נציגים. אף לא חבר מרץ (אבי וילן שנבחר השבוע למקום ה-7 והלא ריאלי). אם מישהו מקווה ש'קדימה' המתפוגגת כמו ריח רע אחרי שפותחים חלון, תנפק חבר כנסת קיבוצניק מטעמה – תולה תקוות שוא.
'מגיע לנו'! יש להודות כי חברי הקיבוצים, ביאושם, זנחו את מפלגת העבודה ובישובים תמצאו הזדהויות (מוזרות למדי) לכמעט כל המפלגות הקיימות.

מאירקה לוין

רשימה שכתבתי לפני המאורעות הדרמטיים של יום שני, והפכה אקטואלית יותר לאחר מכן:

חברי רביבים יקרים.
בשבת הופיעו פה כמה מועמדים מעניינים מאד לרשימתה לכנסת של מפלגת העבודה. פרופ' יוסי יונה דיבר על כך שהקיבוצים צריכים לשוב ולשאת שליחות חברתית ולשאת בעול. אני רוצה לחבר את זה למציאות חיינו כאן.
אני יודע שכל חברי רביבים חרדים משכנינו מעבר לגדר, ובצדק רב, אף לדעתי. לפני שבועיים היינו עדים להתנגשויות עזות בין התושבים לשוטרים שבאו לחלק צווי הריסה למבנים לא חוקיים, שנגמרו באבנים וניסיונות דריסה מצד אחד ובירי אש חייה וגז מדמיע לתוך בית הספר מן הצד השני.
אנחנו צריכים לשאול את עצמנו מדוע האנשים הללו מתקוממים? על מה הם נלחמים? האם זה מתוך הקצנה איסלאמית ובשם האיסלאם? האם ברצונם להיות חלק ממדינה פלסטינית מחברון עד עזה? למה יש עימותים כאלה מאות מטרים מן הגדר שלנו? האם אנחנו עומדים פה בפני אפשרות של טרור לאומני כאן אצלנו בעוד זמן קצר?
במקרה זה העימותים היו על זכותם למגורים. עכשיו אפשר לבלבל את המוח, כפי שעושים לעיתים מעל גבי עלון זה על זכויות קנין תורכיות, ולמי שייכת הקרקע, בדין, או מאללה, וויכוחים שאולי יש בהם עניין להיסטוריונים, אבל העובדה היא שכרגע הם יושבים כאן. והם יושבים כאן לא כחלק מאיזו מזימה של החמאס, הרשות הפלסטינית או אל קעידה, אלא מפני שפקיד בממשלת רבין: ממשלה שלנו של תנועת העבודה, חשב שזה יהיה רעיון טוב לפנות אותם לכאן.
ולטווח הארוך, אין לי שום ספק שלא יהיה פה שקט. האנשים האלה לא ייתנו לנו לחיות כאן בשקט, לא מפני שהם ערבים – בדויים ואנחנו ציונים, או מפני שהם מוסלמים ואנחנו יהודים.
המדינה שלנו שמה על סף דלתנו אנשים שחיים בתנאי עולם שלישי. ללא תשתיות מינימאליות לפרנסה, לחיים, לבריאות ולקיום בכבוד. הפער בין רמת החיים שלהם לשלנו מנקר עיניים. חישבו איך נראה הקיבוץ לבדווי שחי באוהל פה, מעבר לוואדי, בלי חשמל ובלי מים ובלי כביש. פערים כאלו, ברמה של עולם שלישי, בסופו של דבר יזמינו גם בטחון אישי ברמה של עולם שלישי. ברור שאנחנו חברי המשק יודעים שהדברים הושגו בעשרות רבות של שנים של עבודה קשה, חריצות, כושר המצאה ויוזמה, ועמל אוהב של מאות ואלפי אנשים.
אני יודע שנוח לנו לראות את המתחים כמתחים לאומניים או דתיים בבסיסם. ככה גם אנחנו פטורים מאחריות למצב כי הם ערבים ומוסלמים אז הם במילא ישנאו אותנו והם הרי רק מחכים שאנחנו נסובב שניה את הגב כדי לתקוע את הסכין.
אבל האמת היא שהמדינה שלנו היא זו ששמה אותנו במצב מאד מאד קשה בכך שיצרה לנו שכנות שלא ביקשנו עם אוכלוסיה מאד מאד עניה. אבל מדינה זה דבר מופשט שקשה לבוא כלפיו בטענות. ואני חושש שאנחנו נהיה הכתובת המיידית לכעס ולאלימות שנובעים מהעוני וההזנחה של שכנינו מעבר לגדר.
ולכן אני אומר לכם שהאינטרס הראשון במעלה של תושבי רביבים הוא לתבוע העלאת רמת החיים של האנשים האלו, ואני עכשיו אפילו לא מדבר על הבחינה ההומנית.

נתאי פרץ.

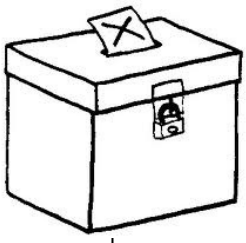

תוצאות הצבעה בפתקים
מ- 9-10.11.12, הצביעו: 98 חברים

1. מאירה ארנולד נבחרה לנציגת ציבור במזכירות רחבה
2. מאירקה לוין נבחר לנציג ציבור הנהלת רב גיל

ברכות ובהצלחה!

תוצאות ספירת הקלפי נשמרות במשך חודש מיום ההצבעה. כל חבר המעוניין לבדוק את תוצאות ההצבעה מוזמן לעשות זאת.
ספר את הפתקים: תומר פריאל

מהחינוך באהבה "לא, לא, לא ניתן – את רוחנו לשַבֵּר"!

מתרוצץ לנו במערכת וירוס של חום הקאות ושלשולים המתעקש לבדוק עד כמה איתנים אנחנו.
הקלישאה אומרת ש"חוסנה של מערכת נמדד בעתות משבר" - אז יש לנו במה להתגאות. התברכנו במערכת חינוך שחיבקה לחיקה את מיטב האנשים שמדברים אחריות, חריצות נדיבות והרבה רצון טוב ושם גם טמון חוסננו ויחד אנחנו מנצחים כל יום מחדש.
ועוד קלישאה "אנחנו מקבלים את הכוח מהילדים" קלישאה, קלישאה אבל תאמינו לי היא עובדת... אני מקפידה על סיבוב בוקר בין הבתים ואוספת חיוכים נשיקות חיבוקים ועוד אוצרות שהילדים מעניקים לי ועם זה אני מנצחת כל יום מחדש.
וועדת חינוך חידשה את פעילותה, עד כה היו שתי פגישות ושתיהן הוקדשו לנעורים ומצאתי לנכון להביאן גם בעלון.

פנינה פרץ

ישיבת ועדת חינוך מהתאריך 28.10.2012 – מוזמנים: חגי גלילי, אריה גרין, מיכל אקיאן, מיכל גושן

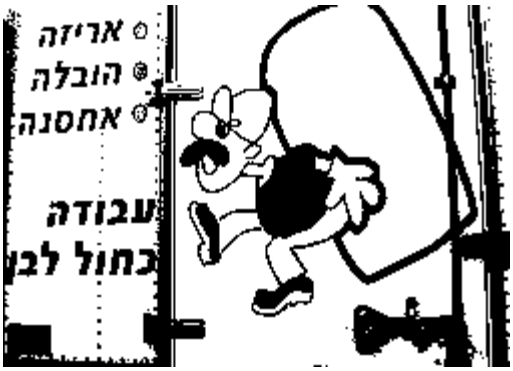

עבודת נעורים

1. חובת עבודה, שעות קהילה ושעות יצרניות.
עד לפני שלוש שנים סביב פרויקט פולין נדרשו הנערים והוריהם למלא סך של כ-300 שעות יצרניות ולאחר מכן להתחיל ולצבור כסף לטיול יב',
חגי גלילי נתן סקירה והסביר את הרקע לבניית הקונספט החדש שכבר עובד בהצלחה כשלוש שנים.
במצב הישן נוצר מצב שהנעורים רדפו אחרי שעות תמורת כסף ולא עמדו בחובת העבודה שלהם בענפים, היה מאוד קשה לרתום אותם לעשייה חיובית (עזרה בתרבות ועבודה התנדבותית אחרת), האמירה בבסיס הקונספט החדש היא שהמסע לפולין חשוב לנו ברמה הערכית ועל כן זה עניינו ומאידך הטיול לבורגס לא חשוב לנו מבחינה ערכית ועל כן זה עניינם של הנערים בלבד ומכאן שיוצרים צבירה של כסף לפרויקט פולין במהלך שלוש שנים מי' ועד יב' ולגבי טיול יב כל אחד לעצמו .
להלן מסגרת העבודה של הנערים
כיתה ט' – חובת העבודה + 50 שעות קהילה (שעות לא יצרניות)
כיתה י' – חובת העבודה+ 70 שעות קהילה
כיתה י"א - חובת העבודה + 60 שעות קהילה + 40 שעות יצרניות
כיתה י"ב – 30 שעות קהילה ורק אחר כך מתחילים לצבור כסף לטיול י"ב והדיווח על שעות אלה מתנהל כמו אצל הסטודנטים.
במהלך הדיון עלו דגשים שצריך לתת עליהם את הדעת כמו חשיבות צוות הנעורים בשמירה על עקביות מעקב ורצף, רשימת הענפים העסקיים הצטמצמה, סוגיית חיוב התאגידים...
ועדת חינוך מברכת על הקונספט וממליצה להמשיך ולפעול על פיו בהתייחסות לדגשים שעלו, חגי גלילי ימשיך לנהל את רישום השעות בהתנדבות, תודה רבה לחגי.

2. עבודת שבת נערים
עד כה עבודת שבת התחילה מדצמבר של כיתה י"ב ועד סוף השנה, מיכל אקיאן ומיכל גושן תיארו מציאות שבפועל נערים מפסיקים את עבודת השבת בסביבות אפריל בגלל לחץ הבגרויות.
מתוך הבנה ללחץ הנערים ומתן מענה לצורך הזה עלתה הצעה של משאבי אנוש להתחיל את עבודת השבת באפריל של י"א עד אפריל של י"ב, וכך ליצור רצף במערך עבודת השבת של הנערים בין כיתה שיוצאת לכיתה שנכנסת.
ועדת חינוך מקבלת ומברכת על השינוי בתפיסת עבודת השבת של הנעורים.

ועדת חינוך מיום 8.11.2012
משתתפים: חיה קולב, עמליה שביט, עודד גולן, חגי רזניק, צליל פלזנשטיין, עתליה ליבמן, תומר פריאל, פנינה פרץ-יסעור.

אמנה ומערך נעורים
רכזת הנעורים ומנהלת החינוך נתנו סקירה של המתרחש בנעורים והציגו את הצורך הדחוף לדון בנושא ולייצר שינוי.
התקיים סיור במבנה וחברי ועדת חינוך התרשמו מההזנחה במקום.
הוצגה תכנית פעולה לשינוי דפוס פעילות הנוער בקיבוץ.

שינוי במערך ודפוסי הנוער הקיבוץ

מבוא :
בקיבוץ רביבים הייתה נהוגה שנים לינה משותפת. דבר שהשתנה ללינה בבית ההורים בשנות ה-80 בגילאים הצעירים ומאוחר יותר בגיל הנוער. ומכאן מיקוד החינוך המשלים בקיבוץ השתנה ומחפש את דרכו כל העת.
תהליך מאוחר עוד יותר היה עת הועברו הנערים מלינה בחדרי נעורים הסמוכים למרכז פעיל ששירת אותם ללינה בבית הוריהם (שנת 2000). למעשה היו עליות ומורדות בחיי הנעורים והמרכז אך התחושה שלנו היא שאין ייצוב של מסגרת שנותנת מענה מחד לצורכי הנוער ומאידך מבהירה את גבולות האחריות.
בנוסף מורגש שעל מנת לקיים תהליכי עבודה וחזון פדגוגי מובנה נדרשים כלי עבודה מתאימים שאינם בנמצא כרגע.
נדרש גם צוות ראוי שיוכל לבצע שינוי, תפיסה מבנית נכונה תוך גיבוי קהילתי.
נקודה מרכזית נוספת היא הרצון לקשר, לפקח ולחזק את מערך תנועת הנוער שהוא נדבך מרכזי בחיבור של גיל הנוער לחברת הילדים.
המצב כיום לאחר מיפוי ראשוני:
מרכז בעל חלל גדול – מוזנח, ללא אבזור מתאים, לא נעים וללא תפיסה תכנונית חינוכית מגובשת.
קבוצת נעורים של כ- 25 נערים ונערות שמתוכם פעילים "בחלל" חינוכי חסר כ- 5 נערים וקושי רב להציב גבולות.
חוסר בדיבור ערכי, חוסר של מחויבות לערכים קהילתיים ויד מכוונת.
חוסר תפיסת "צוות נעורים", אי שליטה ובקרה על פעולת התנועה כחלק מובנה המייצרים מערכת חינוך שלמה ומנוהלת.

הרציונאל הרצוי:
הרצון לייצר בסופו של דבר מערכת "שמדברת" ערכים חינוכיים ברורים.

1. הצבת גבולות ברורים בעת השהות של הצוות עם הנערים.
2. הצבת מוסכמות – מהן שעות הפעילות באחריות ההורים ומהן שעות הפעילות באחריות הנעורים. (לציין כי אי הבהירות איננה מגיעה דווקא מהתנערות ההורים אלא מאי הגדרה ברורה. מרכז פתוח ללא הפסקה ואי-דברור/עיסוק בנושא).
3. הקמת מרכז נוער ראוי שייצג גם באופן **תכנוני** תפיסות חינוכיות מובנות.
4. יצירה של **צוות נעורים** – שמנהל תפיסה צוותית, חלוקת תפקידים ברורה, ויכולת לעבוד לפי תוכנית עבודה שנתית המשלבת הקשרים נושאיים **המתאימים לשנתון עבודה ולכלל מליאת הנעורים.**
5. יצירת אמנה – שתייצר מצד אחד מכלול של זכויות ומצד שני מכלול של **חובות** שקשורות לא רק בהקשר של מרכז הנוער. אלא בכלל באורחות החיים של הקיבוץ.

דרכי עבודה ושלבי פעולה:

1. איתור **מרכז מתאים** וראוי שיוכל לרכז את התפיסה – להבנתנו **עתליה** שמכהנת כרגע כמרכזת הנעורים יכולה להוביל אותו עם מרכזת החינוך. כל זאת בתנאי שמוסדות הקהילה מגוייסים לנושא.
2. השלמת צוות הנעורים **באדם נוסף** – מבוגר שיהיה כפוף לרכזת הנעורים, ישהה ברביבים, יוכל להשלים את שעות הנוכחות במקום. ויהיה בסופו של דבר גם **איש הקשר לנושא תנועת הנוער ביישוב**.
3. בחינת מערך תנועת הנוער בקיבוץ (נכון להיום מעוסקים שני אנשי תנועת הבוגרים של הנוע"ל כל אחד בחצי משרה).
4. **איתור מבנה** אחר לנעורים בעל חלל מצומצם.
5. **גיוס משאבים** להשקת מרכז נוער מתאים – שייפתח בשעות פתיחה מובנות בליווי מבוגר שרכזת החינוך והנעורים יהיו מעורבים בצרכים שלו ובתכנונו.
6. **הסברת המהלך** לציבור הנעורים, ההורים והקהילה.
7. השקת מערך העבודה ובכלל זה דרכי ההתנהגות. **הפעלת אמנת התנהגות**.

סוכם:
ועדת חינוך מגבה את מנהלת החינוך לקדם תכנית זו במלואה ולהעמיד את מערך הנעורים והטיפול בו לראש סדר היום. לפני פתיחת מרכז הנוער החדש ורק בהשלמת גיבושו וגיבוש הצוות ולאחר סיום גיבוש טיוטת אמנה יש לשוב לוועדת חינוך ולדון בפרטי האמנה וכללי ההתנהגות.

סיכמה את הישיבות: פנינה יסעור-פרץ

חודש נובמבר בהיסטוריה – מתוך הירחון גיליאו צעיר

1.11.1512 - הקפלה הסיסטינית נפתחת לציבור

27.11.1895 - אלפרד נובל מייסד את פרס נובל
אָלְפְרֶד נוֹבֶל השוודי ידוע בעיקר כמי כממציא הדינמיט וכמי שהחליט על הענקת פרס נובל. למעשה, הייתה זו המצאת הדינמיט שהביאה אותו לחשוב על הפרס החשוב ביותר שמוענק כיום עבור מֶחְקָרִים יוצאי דופן ותרומה לחברה. נובל היה כִּימַאי וּמְהַנְדֵּס שביקש להמציא כלי שיקל את פעולות הבנייה וְהַחֲצִיבָה בהרים. הוא ערך ניסויים רבים שבסופם הוציא מתחת ידיו את הדינמיט, חומר נָפֵץ חזק ובטוח לשימוש. החומר אמנם זכה להצלחה רחבה, אך להפתעתו הרבה ההצלחה הזו לא הייתה בתחומי הבנייה. הדינמיט נהיה כלי נשק רב עוֹצְמָה שהפך את הַיְכוֹלֶת להרוג אנשים לקלה מאי פעם.
נובל ראה כיצד המצאתו הופכת לכלי הַרְסָנִי, והחליט שאינו רוצה להיזכר כאדם שהמציא את הכלי הזה ועל כן, ב-27 בנובמבר 1895 ייסד בְּצַוָּאָתוֹ את "קרן נובל". הקרן מעניקה בכל 10 בדצמבר, יום מותו של נובל, פרס לבעלי הַהֶישֵּׂגִים הבולטים ביותר בתחומים שונים על תרומתם לחברה ולהתקדמות האנושית.

27.111701 - יום הולדת שמח לאנדרס צלזיוס.
יום הולדת שמח לְאַנְדֶּרֵס צֶלְזִיוּס, אנדרס צלזיוס, אַסְטְרוֹנוֹם וּפִיזִיקַאי שוודי ממציא סולם צלזיוס למדידת טֶמְפֶּרָטוּרָה, נולד ב-27 בנובמבר 1701 בעיר אוּפְּסָלָה שבשוודיה. אביו היה אסטרונום וסבו מָתֶמָטִיקַאי, ואנדרס בחר גם הוא בקריירה מדעית. כבר בגיל צעיר הוא הוכיח כישרון רב במתמטיקה, אך בחר ללמוד באוניברסיטת אופסלה דווקא אסטרונומיה, כמו אביו.
צלזיוס הרבה לטייל באירופה במסגרת מחקריו והגיע עד לְלַפְּלַנְד שבצפון סְקַנְדִּינַבְיָה - ששם חקר את צורתו המדויקת של כדור הארץ ואת תופעת הזוהר הצפוני. בעזרת מַצְפֵּן הוא הצליח לגלות שהתופעה הצבעונית והמרשימה קשורה לשדה הַמַּגְנֵטִי של כדור הארץ.
את פרסומו העיקרי השיג צלזיוס בזכות מחקריו על אודות נקודת הרתיחה וְהַקִּיפָּאוֹן של המים. הוא היה הראשון שהציע סולם שבו המרחק בין טמפרטורת הרתיחה לקיפאון מחולק ל-100 חלקים שווים. אך בשונה מהסולם שאנו מכירים, צלזיוס קבע את נקודת הרתיחה של המים ב-0 מעלות ואת נקודת הקיפאון ב-100 מעלות.
הסולם נהפך, כשנה לאחר מותו, על ידי אחד מתלמידיו, שחשב שסולם הפוך יהיה שִׁימּוּשִׁי יותר. כיום סולם מעלות צלזיוס הוא הסולם העיקרי שבו משתמשים ברחבי העולם למדידת טמפרטורה – למעט בארצות הברית ובמעט מדינות נוספות, ששם אימצו דווקא את סולם מעלות פָּרֶנְהַיְיט.

5.11.1935 - משחק המונופול יוצא לשוק
במשחק הַמּוֹנוֹפּוֹל המשתתפים מתחרים זה בזה על קניית קַרְקָעוֹת ומנסים להפוך למונופוליסטים שליטים בלעדיים (מִיְּוָנִית: מוכר יחיד). זהו אחד ממשחקי הלוח הנמכרים והמוכרים ביותר בעולם. ראשיתו של המשחק בתחילת המאה ה-20, כְּשֶׁאֶלִיזָבֶּת מָאגִי ביקשה ללמד אנשים סביבה את חוקי הַמִּסִּים ויצרה לשם כך משחק ביתי. במהלך השנים שלאחר מכן עברה השמועה על המשחק מפה לאוזן, ואנשים רבים למדו אותו מחבריהם ויצרו גִּרְסָאוֹת ביתיות משלהם. למרות זאת, חברות הצעצועים הגדולות סֵירְבוּ להפיץ את המשחק והוא נותר נַחֲלָתָהּ של קבוצה מצומצמת. הַמּוֹשִׁיעַ היה צַ'רְלְס דָּרוֹ, שהצליח למכור את המשחק לחברת הצעצועים הגדולה האחים פַּארְקֵר. המשחק יצא לשוק ב-5 בנובמבר 1935, והשאר הוא היסטוריה.
במהלך השנים צבר המונופול מַעֲרִיצִים רבים, זכה לגרסאות רבות ומיוחדות ואפילו השתתף במלחמת העולם השנייה - הַפּוֹפּוּלָרִיּוּת הרבה שלו אפשרה לצבא הבריטי להחדיר מפות מוּסְוָוֹת כמשחק מונופול בתוך חבילות סיוע שנשלחו לחייליהם השבויים בשבי הצבא הנאצי, בלי לעורר את חֲשָׁדָם של הגרמנים.

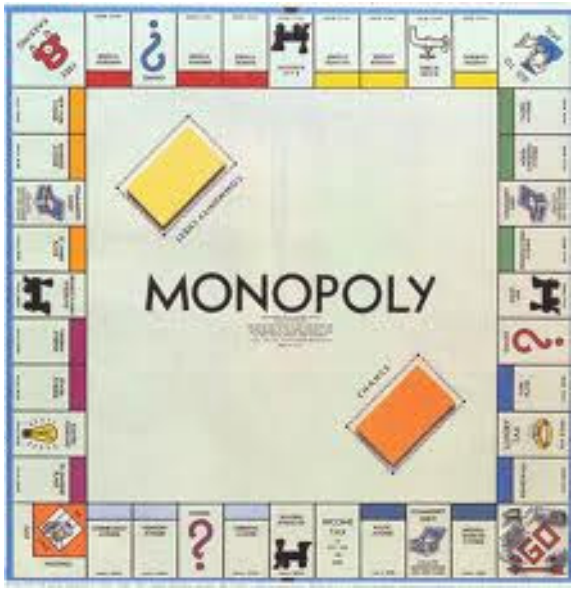

בחירות מוקדמות

ארבעת המועמדים לרשימת העבודה לכנסת הבאה הצליחו למשוך למועדון, ביום ששי האחרון, קבוצה גדולה יחסית של חברים והפעם לא רק מבוגרים. זאת היתה יריית הפתיחה ברביבים למרוץ לבחירות. הפיינליסטים – מיקי רוזנטל, אסתי קירמאייר, איתן שוורץ ופרופ'. יוסי יונה, השמיעו את משנתם בקצרה ובראשי פרקים ואפשר היה להאזין למסר משותף: "יש שמאל אמיתי ויש ימין – תבחרו ביניהם". כחבר מפלגה וכאיש שמאל גאה, צר לי מאד שהמפלגה מאמצת את הקשת המזרחית לחיקה, זו הרואה בקיבוצים קודם כל עושקי קרקעות המדינה. מ.ל.

המסלול הירוק והמסלול האדום

עוד צעד משמעותי לכיוון הפרדת האשפה נעשה בחדר האוכל: סומן מסלול כניסה ויציאה לאוכלים ומגשיהם בדרכם לשטיפת הכלים, כך שיפגשו קודם את המיכלים אליהם נזרקת האשפה הלא אורגנית ורק אח"כ, צמוד למכונת שטיפת הכלים, יפגשו את המיכלים הישנים אליהם ישליכו את האשפה האורגנית. ציבור האוכלים שיתף פעולה והמהלך מוטמע בהצלחה. רק נראה מה יקרה, כמו שקורה לפעמים, כשייווצר לחץ גדול על המקום הצר לזריקת האשפה. מ.ל.

סוף סוף סופה

מי שקיווה שאת חודש נובמבר נעבור ללא סופות חול – התבדה. סופת החול הראשונה הגיעה, אמנם באיחור אך ללא רגשי נחיתות. לזכותה יאמר שהיא הביאה איתה גם את הגשם המיוחל. מ.ל.

המתבן של... עולה באש

ארוע חמור, המעלה בקפיצת מדרגה את יחסינו המורכבים עם שכנינו הבדואים: שלושה מתבנים גדולים עלו באש מול עיניהם הכואבות של הרפתנים ומזדמנים מזועזעים. כמו אמא האומרת לבניה הרבים ביניהם: "זה ייסתיים בבכי" – כך גם כאן. איך לא ידענו שמה שקרה בתקופה האחרונה יהפוך אותנו למטרה קלה? לא רק אנחנו נפגענו גם בכפר רתמים ובחווה הקרובה היו פעולות איבה. האם היתה זו פעולה משולבת ומתוכננת של עוינות מוצהרת? נצטרך לפקוח יותר משבע עיניים. מ.ל.

לקראת ערב, הפציעה קשת מרהיבה בשמים (אפילו שתיים) והשמים החלו בוכים בגשם שאולי עזר במשהו לכבות את השריפה. מדד הגשם היה 6.2 מ"מ. אמא

בעזרת השם

השבוע הגיעו לאזור קבוצה של 'רבנים למען זכויות אדם' אשר ביקשו להביע תמיכה והזדהות עם הנפגעים משני צידי המתרס הן תושבי ביר הדאג' והן חברי רביבים. הם ערכו סיור עם איציק עדן ברפת ולאורך הגדרות ונפגשו לשיחה קצרה עם חברי המזכירות. תומר

'סוף טוב'? או 'מלאה הארץ חמס'?

במשך כל זמן ההצגה 'סוף טוב' השבוע, זזתי על כסאי באי נוחות. קשה לי להסביר מדוע: הנושא? הבימוי? המשחק? הסאונד הבעייתי? אין לי תשובה ברורה. לכן בחרתי לפרסם התרשמויות ששמעתי ממי שמכיר מקרוב את המח' האונקולוגית-יום: ההצגה משקפת באופן אמין, מדויק ומרגש את הדינמיקה המתרחשת בחדר הטיפולים בין החולים לבין עצמם ולבין הצוות הטיפולי-רפואי. גם הדילמה המשמשת ציר מרכזי בהצגה "איך לחיות" ולא "כמה לחיות" – מוצגת בצורה מרתקת ודרמטית. מ.ל.

ללא מסיכות

כששמוליק ריפמן עלה לבמה בערב הצגת "סוף טוב", נזכרתי במלחמת המפרץ לפני 20 שנה. כמו אז היה צורך להסביר לשחקני הקאמרי המבוהלים שהאזעקה לא מכוונת לאזורנו (תקלה טכנולוגית) ולשכנעם לעלות לבמה. הפעם ללא מסיכות אב"כ. א"ג

חוויה מתקנת

ליל האזעקות לא פסח על אורחי מפעל רביב, מפורשה גרמניה. (נקווה שהחוויה לא תעלה לנו ביוקר). בזמן ארוחת הערב בב"ש נשמעה האזעקה כ-4 פעמים והפסיקה את ארוחתם כשעברו לממ"ד הקרוב. בתום הארוחה הועברו האורחים מהמלון בב"ש למשאבי שדה. אמא

שבת שלום